FRANȚA

ȚARA FOTBALIȘTILOR CU UN SINGUR... PICIOR?!

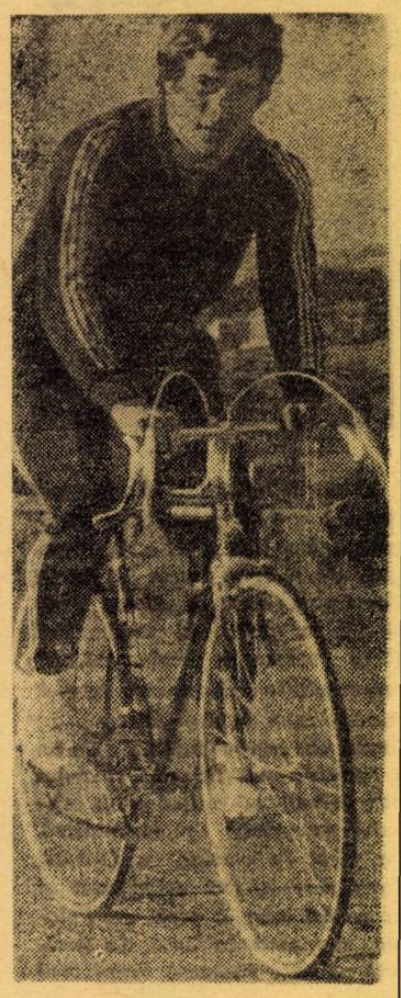

Larque, unul dintre tinerii internaționali ai Franței care infirmă regula unijambismului, surprins de un fotoreporter în timpul unui antrenament pe bicicletă.

Primul tur al cupelor europene a aprins fitilul unei „bombe" de mare calibru, consemnînd eliminarea în bloc a celor cinci echipei franceze angajate în competiții, completînd cu o singură victorie (Marseille — Juventus 1—0) — din 10 meciuri susținute — un tablou trist, un bilanț cu adevărat dureros.

Ca întotdeauna, într-un moment de restriște (dacă nu de panică...) presa franceză — dispusă, temperamental, mai mult spre epitetele bucuriei — a recurs la amintirea duioasă a anului 1958, cînd echipa lui Kopa *și* Piantoni *urca pe treapta de bronz a C.M. din Suedia și la „belle epoque" a lui Stade de Reims, ani de-a rîndul animatoare a C.C.E. Au fost criticate cu vehemență cîteva personalități din incinta federației, pulverizîndu-se peste noapte toate meritele selecționerului federal* Boulogne, *șeful antrenorilor din prima divizie. S-a cerut drastica admonestare a cluburilor cu pricina (Nimes, Sochaux, Bastia), făcîndu-se — cum ironiza un confrate de la „France Football) — „mult zgomot pentru puține soluții".*

In acest perimetru de stupefiantă tristețe (din cele 32 de țări afiliate la U.E.F.A. doar Islanda, Luxemburg și Malta au înregistrat palmaresul nul al echipelor franceze, în vreme ce reprezentantele fotbalului din Cipru sau Norvegia au rămas în competiție!) un întins articol a atras cu precădere atenția, stîrnind comentariile cele mai contradictorii, fiind aplaudat de unii și înjurat de alții. El se datorează lui Francois Malric, *și a fost găzduit de ziarul provincial „Midi-Libre" și — în reluare — de alte publicații, între care prestigioasa revistă „L'Express",*

Eternelor speculații, sterile, Malric le-a preferat calea fără putință de rătăcire a cifrelor, lansînd o anchetă în cadrul căreia 200 de jucători din prima divizie franceză au răspuns — cu o surprinzătoare sinceritate — unui chestionar menit să precizeze cît de bine stăpînesc MIJLOACELE DE BAZĂ ale meseriei fotbalistice.

Rezultatele anchetei au fost alarmante, conducînd — ca principală concluzie — la descoperirea că peste 80 la sută dintre „subiecți" nu știu să joace decît cu... UN SINGUR PICIOR, chiar și atunci cînd este vorba de fotbaliști renumiți ca Beretta, Bonnel, Horlaville *sau* Mitoraj, *jucători asaltînd echipa națională a unui fotbal pe care — intern — îl domină, cu autoritate, iugoslavul* Skoblar, *malianul* Keita *sau suedezul* Magnusson...

O altă categorie de jucători, peste 60 la sută din cei intervievați — între care internaționalii, Revelli, Gondet, *sau* Herbin — *recunosc că „nu știu să dribleze" și că, în orice caz, se feresc de utilizarea acestui procedeu tehnic fundamental, ceea ce explică — se lamentează autorul —* „neputința atacanților noștri de a păcăli apărările adverse și panica apărătorilor în fața unor atacanți calificați drept diabolici tocmai pentru că știu să dribleze și au... două picioare".

Ultimul capitol al anchetei atinge problema protejării balonului, „unealtă" indispensabilă unui fotbalist adevărat, procedeu pe care Lucien Jasseron *îl descrie astfel în a sa* „Enciclopedie modernă a sporturilor" : „Trebuie să ai mereu mingea în față și să stai cu spatele la adversar, îndepărtîndu-l de minge cît mai mult posibil prin aplecarea corpului înainte, cu genunchii îndoiți...". *Și în acest punct, concluziile lui Malric sînt drastice față de realitățile fotbalului francez, ei atribuindu-i totodată o parte din vină pentru această dificilă situație lui* Georges Boulogne *care a inoculat antrenorilor insuficienta idee a manevrelor colective („suflu, cîteză, entuziasm"), contribuind astfel — prin ignorarea deliberată a utilizării celor două picioare, a artei driblingului, a procedeelor de protejare a balonului — la transformarea fotbalului autohton într-unul rudimentar din punct de vedere al capacităților tehnice.*

Pentru cei tentați să creadă că Malric exagerează de bună voie, autorul studiului oferă cuvintele lui Puškaș, *rostite în decembrie 1969, la Carpentras, la capătul acelui meci de pomină în care o echipă de veterani celebri ai Reims-ului au surclasat cu 7—0 echipa „la zi" a clubului :* „Ne-am amuzat de minune, dar este inadmisibil ca profesioniști de 25 de ani, care aleargă ca iepurii, să se lase zdrobiți de oameni ca mine sau Kopa, aproape grași, ca Piantoni, cu un picior bolnav, oameni care nu mai putem juca decît cu încetinitorul".

Inadmisibil, dar (rezultă din concluziile neliniștitoare ale studiului citat) de înțeles, căci — încheie Malric cu un umor reprimat de ironie — „nu există mari fotbaliști în rîndul iepurilor !".

Dacă e să-l credem pînă la capăt pe confratele de la „Midi-Libre" — și nu sînt puțini cei care au făcut-o... — atunci fotbalul francez ar avea nevoie, pentru a fi salvat, nu de cursuri universitare, ci de un abecedar...

SECVENȚE BRAZILIENE

PELE A DEVENIT O PROBLEMĂ PENTRU F. C. SANTOS

Faptul că **Pele** a reînnoit contractul său cu F. C. Santos pentru încă doi ani (primul an plătit, al al doilea pe gratis), nu a rezolvat în mod definitiv situația jucătorului.

În general, exigențele materiale ale lui Pele au provocat unele nemulțumiri. Chiar susținătorii aprigi ai jucătorului l-au criticat, fapt destul de rar în cariera faimosului fotbalist. Un ecou deosebit a avut un articol judicios publicat de ziaristul De Vaney, de la ziarul „Cidade de Santos". De Vaney, decan al presei sportive, este omul care l-a lansat pe Pele. Materialul publicat este interesant nu numai prin faptul că este critic ci și prin amănuntele legate de cariera lui Pele.

De pildă, De Vaney dezvăluie felul cum a ajuns Pele în lotul național. Ziaristul a telefonat lui Silvio Pirillo, atunci antrenor al selecționatei, să vadă jocul Santos-Vasco și să urmărească un tînăr care promite. Pirillo a ascultat sfatul și a introdus pe Pele în lot, găsind că este un element promițător. Acuzînd pe Pele de ingratitudine cu Santos, prin pretențiile exagerate, De Vaney arată că, dacă Pele ar fi fost în rîndurile echipelor din Sao Paulo — Flamengo, Palmeiras, Botafogo etc., pe atunci cu formații slabe, **ar fi vîndut mai departe floricele în orașul Bauru".** Ziaristul apără ideea că fotbalul e joc de echipă și că Pele, chiar ca jucător extraordinar, nu poate salva un joc fără ajutorul celorlalți echipieri. De Vaney amintește că, în 1962, cînd Pele s-a rănit în minutul 35 al jocului cu Cehoslovacia și n-a mai putut juca, deși presa a scris că fără Pele Brazilia nu va cuceri titlul mondial, a fost înlocuit cu Amarildo și titlul a fost totuși cucerit. F.C. Santos, de asemenea, fără Pele, după ce a fost condus cu 2—0 de Milano, pentru Cupa intercontinentală intercluburi, a avut o revenire și, chiar cu înlocuitorul Almir, a învins cu 4—2. Fără să nege marile calități ale fotbalistului Pele, ziaristul De Vaney încearcă să spulbere ideea că fără faimosul nr. 10, F.C. Santos nu poate trăi. Ziaristul amintește că în 1955, Santos avîndu-l pe Vasconcelos în echipă (titular înaintea lui Pele) și pe Del Vecchio a devenit campioană, reeditînd isprava în 1966. Ieșirea lui Del Vecchio, plecat în Italia, a înlesnit cariera lui Pele.

De Vaney evocă felul cum Pele a sosit la Santos, cu aerul infantil al unui modest jucător și felul cum se prezintă azi **„Comendadorul Arantes do Nascimento",** folosind ironia ca armă, arătîndu-se intransigent, rece, uitînd ce a însemnat Santos în viața lui. Ziaristul termină astfel : **„Dacă eu aș fi Santos, aș prefera să ridic steagul falimentului financiar, dar avînd alături gloria atîtor victorii, decît să-l văd înlocuit de steagul mercantilizat al lui Pele Fotbal Club".**

EVERALDO, ÎN FAȚA TRIBUNALULUI

Jucătorul **Everaldo** din lotul național, iritat că arbitrul **Favile Neto** a acordat o lovitură de pedeapsă contra echipei sale, Gremio, în meciul cu Cruzeiro, a aplicat o directă în nasul arbitrului și l-a doborît, meciul fiind întrerupt vreo 10 minute. Everaldo este deținătorul trofeului Belfort Duarte oferit celui mai disciplinat jucător !... **Acum, trofeul îi va fi retras iar jucătorul va fi judecat atît de tribunalul sportiv, cît și de cel al justiției.** Cum scenele de violență împotriva arbitrilor se repetă, Confederația braziliană de sporturi e hotărîtă să ia măsuri drastice pentru a asigura disciplina pe terenurile de sport.

ADEMIR DA GUIA — UN MARE TALENT

Mijlocașul clubului Palmeiras, **Ademir da Guia** cunoaște o formă excepțională. Partidele sale sînt urmărite de numeroși iubitori ai fotbalului. În meciul cu Flamengo, pe Maracana, a pătruns în careul advers, a driblat doi apărători și a făcut o pasă milimetrică lui Leivinha care a marcat unicul punct al partidei. Spectatorii au început să ceară apărătorilor lui Flamengo să-l marcheze strict pe jucătorul lui Palmeiras, simțind că pericolul vine de aici.

Flamengo a început să domine, căutînd egalarea. Spre sfîrșitul reprizei a doua, Paulo Cesar inițiază un atac inteligent și de la 18 m șutează puternic sesizînd că portarul Leao era plasat greșit. În careu se afla Ademir de Guia. Șutul la semi-înălțime ar fi provocat egalarea. Ademir a întins piciorul stîng și cu o mișcare precisă a oprit balonul pe rîstul bocancului. Parcă magnetizată, mingea s-a lipit de picior. Încă cu piciorul și mingea în aer, Ademir a făcut o mișcare spre stînga, trecînd balonul unui partener și salvînd un gol sigur. Ca la comandă, spectatorii, în majoritate suporteri ai Flamengoului, s-au ridicat în picioare și au aplaudat acțiunea talentatului jucător. A fost un omagiu și o dovadă că pînă și fanatismul spectatorului se înclină în fața artei adversarului.

PEDRO VILLA
Noiembrie 1972.

CORESPONDENȚĂ DIN SAO PAULO

• PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT •

SURPRIZE ÎN „C.E.C.". A 31-a ediție a Cupei Europei Centrale a debutat cu două surprize : **Zbrojovka Brno** (Cehoslovacia) a dispus în deplasare de **Linzer ASK** cu 3—1, iar **Tatabanya** la Zagreb, cu 1—0 de **Dynamo.** În celelalte două partide s-au înregistrat rezultatele : **Celik Zenica — Linzer ASK** 2—0 (grupa A) și **Bologna — Dynamo Zagreb** 2—2 (grupa B).

DUPĂ BANKS, BONETTI !... În cursul unui meci din Cupa Ligii, Chelsea — Burry, portarul internațional **Bonetti** (Chelsea), supranumit „pisica", cel care l-a înlocuit pe Banks la C.M. din Mexic, a suferit un grav accident la stomac și a fost scos de pe teren. După meci, a trebuit să fie dus urgent la un spital unde a și fost operat. Bonetti (500 de jocuri pentru Chelsea, record, și 7 pentru echipa Angliei, va fi indisponibil mult timp.

CALENDARUL ECHIPEI AUSTRIEI. În 1973 echipa națională a Austriei va susține 6 întîlniri și anume : cu **Olanda,** la Viena, la 28.III ; cu **Ungaria** (C.M.) la Budapesta, la 29.IV. ; cu **Suedia** (C.M.), la Stockholm, la 24.V. ; cu **Brazilia** la Viena, la 13.VI. ; cu **Anglia** la Londra, la 26.IX și cu **R. F. a Germaniei** la Stuttgart, la 10.X.

NOUTĂȚI DIN FOTBALUL SOVIETIC

● Așadar, cel de-al 34-lea titlu de campioană unională poposește anul acesta la Voroșilovgrad. Echipa locală **„Zaria"** reușește o performanță realizată pînă acum doar de echipele din Moscova, Kiev și Tbilisi. Formația antrenată de Guerman Zonin este a 7-a echipă care reușește să cucerească campionatul — alături de Dinamo Kiev (5), Dinamo Tbilisi (1), Dinamo Moscova (10), Spartak Moscova (9), T.S.K.A. (8) și Torpedo Moscova (2). După ce anul trecut ocupa locul 4, ratînd de puțin locul 3 (și deci participarea la Cupa U.E.F.A.), anul acesta „Zaria" a dominat campionatul de la un cap la altul. De altfel, debutul acestei echipe în noul campionat lăsa, să se întrevadă o evoluție inedită. În prima etapă, 3—0 cu campioana „en titre" Dinamo Kiev. Seara, la „Ultimele știri", radioul avea să precizeze că de opt ani ucrainienii nu mai suferiseră un astfel de eșec.

Echipă tînără (există doi „vîrstnici" de... 27 de ani) deci ambițioasă, fără vedete, un colectiv bine închegat, „Zaria" s-a impus printr-o evoluție echilibrată de-a lungul etapelor. E semnificativ, credem, să menționăm că la 3 noiembrie, cu trei meciuri restante, „Zaria" era, practic, campioană avînd un golaveraj de +23 (golaverajul imediat următor era de +12). Deci, anul viitor, Voroșilovgrad va găzdui meciurile campioanei sovietice în cadrul C.C.E.

● Pînă la începutul lunii noiembrie a acestui an, **echipa U.R.S.S. susținuse 22 de meciuri interțări** (pe anul 1972).

Bilanț : 22 11 5 6 34—23.

Bineînțeles că un asemenea „maraton" al naționalei a fost posibil numai prin rularea unui foarte mare număr de jucători. De exemplu, cele trei meciuri din Brazilia (contînd pentru „Cupa independenței") le-a susținut echipa „Zaria" sub titulatura de reprezentativa U.R.S.S.

E foarte posibil ca acest număr, neobișnuit de mare, de meciuri să fi influențat negativ asupra omogenității „unsprezecelui" reprezentativ. Este însă cert că, în acest an, s-a accentuat vechea carență a naționalei : **ineficacitatea.** La aceasta se adaugă și o îngrijorătoare inconstanță a liniei de mijloc, ba chiar și a apărării (altădată punctul forte al echipei U.R.S.S.) Atacanți ca **Blohin, Semionov, Eliseev, Iștoian, Zanazanian** n-au reușit să se impună în meciuri-cheie. Tinerețea lor însă amînă, deocamdată, un verdict categoric relativ la valoarea lor.

Se poate conchide că reprezentativa U.R.S.S. a avut un sezon **greu,** în care a evoluat inegal, chiar în meciurile oficiale, provocînd (și prevestind) multe griji selecționerilor Ponomariov și Zonin.

● În revanșă, echipele sovietice de club, au avut în acest an o comportare bună. Astfel, după ce Dinamo Moscova ajungea în finala „Cupei cupelor", actualmente trei (din patru, cîte au luat startul) echipe sovietice s-au calificat pentru turul III al competițiilor europene. **Dinamo Kiev,** eliminînd echipa poloneză Gornik, este prima formație sovietică care ajunge în sferturile de finală ale C.C.E. **Spartak Moscova** a reușit un rezultat de mare senzație eliminînd pe Atletico din Madrid, **iar Ararat** din Erevan confirmă revenirea de formă din campionat depășind net (3—1 și 4—2) echipa elvețiană Grasshopers Zürich.

Rămîne de văzut care va fi comportarea acestor echipe acum, cînd în cele trei competiții valoarea adversarelor rămase în joc, este deosebit de apropiată.

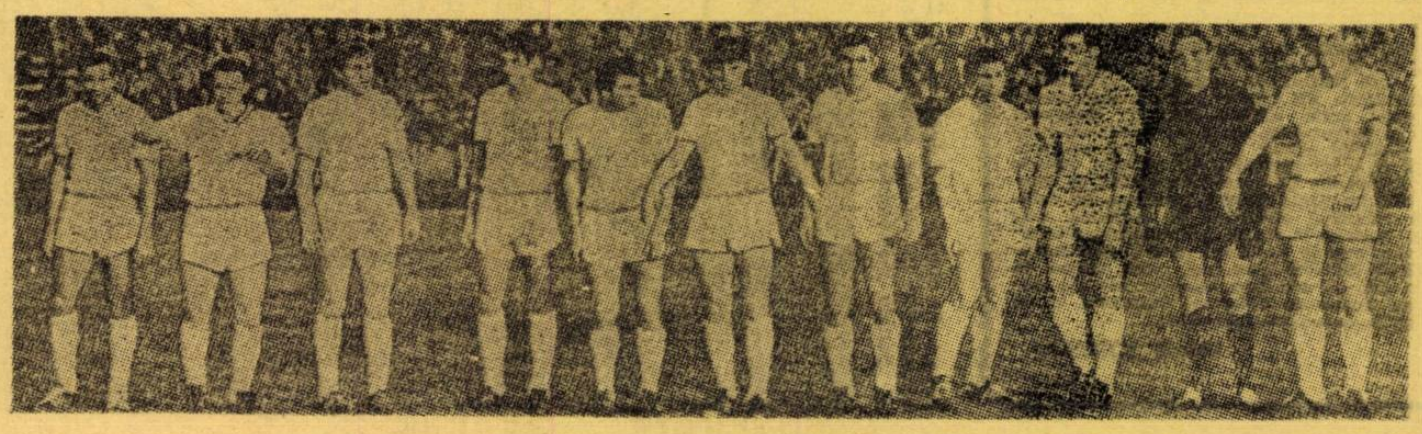

Unsprezecele titular al noii campioane a Uniunii Sovietice, Zaria Voroșilovgrad